

[Finansministeren.]

ført til, at man ikke har ment at burde pålægge en større kreds af skatteydere værneskatten, men har fundet det rettest, at påligningen først begynder ved indkomster på et forholdsvis højt niveau.

Jeg skal herved først pege på, at den danske indkomstbeskatning er mindre progressiv, end tilfældet er med indkomstbeskatningen i en række andre lande og herunder i vore to nordiske nabolande. Dette taler for at udvise nogen tilbageholdenhed med hensyn til at forøge indkomstbeskatningen for de mindre indtægter og i højere grad at lægge en yderligere beskatning på de større indkomster.

Det må også erindres, at lovforslaget om udskrivning af en værnescat blev fremsat som led i et større kompleks af forslag, der tilsammen tilsigtede dels at fremskaffe dækning for de forøgede udgifter til vort forsvar, dels at søge tilvejebragt en bedre balance i vort betalingsforhold overfor udlandet. I det nævnte kompleks af forslag indgik også forslag om forhøjelse af forbrugsafgifterne, og det vil sikkert også blive nødvendigt som før nævnt at søge sådanne forslag fremsat påny. Hvordan disse forslag end måtte blive udformet, turde det være klart for alle, at man ikke kan tilvejebringe større beløb gennem forbrugsbeskatning uden at pålægge afgifter, der i et vist omfang vil vende den tunge ende nedad. De grupper af skatteydere, der efter lovforslaget ikke kommer til at svare værnescat, vil på anden måde komme til at bære deres del af den forøgede skattebyrde, som den økonomiske situation tilsigter.

Endelig vil værnescatten, der efter forslaget skal pålignes og opkræves uafhængigt af den almindelige indkomstskat til staten, medføre en forholdsvis stor administration og bekostning set i forhold til skattens provenu. Dette viser erfaringerne fra tidligere tillægsskattelove. Vil man udvide kredsen af værnescattepligtige i væsentlig grad — ja måske endda flerdoble deres antal —, forøges arbejdet og omkostningerne ved skattens påligning og opkrævning betydeligt i forhold til den forøgelse af skattens provenu, som kan tilvejebringes på denne måde. At bekostningen vil blive uforholdsmæssig stor, hvis der blev tale om at opkræve også rent ubetydelige skattebeløb, behøver jeg vel næppe at gøre opmærksom på.

Værnescatten af personer skal som i det tidligere forslag opkræves i to lige store rater for hvert af skatteårene. For skatteåret 1950—51 forfalder raterne henholdsvis 1.

januar og 1. april 1951, og for skatteåret 1951—52 skal de forfalde henholdsvis 1. oktober 1951 og 1. februar 1952. Opkrævningsterminerne er ændret i forhold til det tidligere forslag, navnlig således at terminerne for skatteåret 1950—51 er lagt to måneder senere. Dette skyldes, at det ikke på nuværende tidspunkt vil være muligt at få arbejdet med ligningen og skattebilletternes udskrivning m. m. afsluttet så hurtigt, at de tidligere foreslåede terminer kunne overholdes.

Skattens provenu kan for skatteåret 1950—51 anslås til ca. 75 mill. kr. For det følgende skatteår må det antages, at provenuet vil blive af nogenlunde samme størrelse.

Skatten skal ifølge lovforslaget lige så lidt som værnescatten af selskaber og foreninger kunne fradrages i den skattepligtige indkomst. Om begrundelsen herfor kan jeg ganske henvisse til de bemærkninger, som min forgænger gjorde herom ved fremsættelsen af det tidligere forslag om værnescat.

For aktieselskabernes vedkommende foreslås værnescatten udskrevet med 20 pct. af såvel den ordinære som den overordentlige aktieselskabsskat til staten. Forsåvidt angår kooperative virksomheder, foreninger og institutioner m. v., foreslås skatten udskrevet med 20 pct. af den ordinære indkomstskat til staten.

For skatteåret 1950—51 kan provenuet for aktieselskabernes vedkommende anslås til ca. 24 mill. kr., og forsåvidt angår kooperative virksomheder, foreninger og institutioner, til ca. 1 mill. kr. Da værnescatten for de heromhandlede skattepligtige ikke udskrives efter en særlig skala, men beregnes i procent af den ordinære og for aktieselskabers vedkommende tillige af den overordentlige indkomstskat til staten, vil provenuet for det kommende skatteår afhænge af, hvorledes reglerne for udskrivning af disse skatter bliver for dette skatteår.

Også reglerne for forsvarslånet, der findes i forslaget afsnit B., svarer — bortset fra enkelte ændringer af overvejende teknisk karakter — til det tidligere fremsatte lovforslag.

Lånet foreslås udskrevet hos her i landet hjemmehørende personer, hvis skattepligtige formue for skatteåret 1950—51 er på mindst 50 000 kr. Dog skal som i det tidligere forslag personer, hvis indkomst efter samtlige gældende fradrag ikke overstige 2 500 kr., være fritaget for lånepligten, selv om deres formue ligger over den nævnte grænse.

Bestemmelsen om, at finansministeren